

Megjelenik a lap **Temesvá-**
rott minden **kedden**.

Előfizetési díj akár helyben,
akár postai szétküldéssel:

Egész évre 6 ft. pp. = 6 f. 30 kr. ujp.

Fél évre 3 ft. pp. = 3 f. 15 kr. ujp.

A helybeli előfizetők a lap ház-
hozordásáért rendelést tehetnek.
a lap kindó hivatalában.

Szerkesztői iroda: belváros,
bécsi utca 68. szám, első emelet.

DELEJTÜ.

A tudomány, anyagi érdekek és szépirodalom közlönye.

Jelige: Csak az a nemzet vész el, mely önmagát elhagyja.

Előfizetheti helyben a szer-
kesztőségnél, vagy a helyb. könyv-
kereskedésekben; vidéken min-
den cs. kir. postahivatalnál a szer-
kesztőséghez utasítandó bérmentes
levelekben.

Hirdetések minden közhasználat-
ban lévő nyelven fölvetnek. A
beigatásért minden három hasábos
egyes sorért 4 p. vagy 7 uj kraj-
cárnyi díjszámitatik.

Kiadó hivatal: belváros, bé-
csi utca **Uhrmann Márton**
műkereskedésében.

Kedd, február 19. 1861.

8. szám.

Negyedik évi folyam.

Temes megye válaszfelirata.

a f. évi január 16-án kelt kir. manifestumra.

Császári és apostoli kir. Felség!

Fel ségednek f. e. január. 16-án 721. sz. a. kiadott leirata alkalmat nyújt arra: hogy a közel mult idők súlyos szenvedései felett, mi is szavakba öntsük érzelmeinket, és nézeteinket Felséged előtt őszinte bizalommal utógondolat nélkül feltárjuk; mert a szavakba öntött fájdalom enyhül, s az őszinte szó nemes indulatból ered.

A lefolyt 11 év a fogalmakat arról a mi törvényes, a mi századok hagyományai által szentesítve volt megzavarta. Ezen időben korszakot éltünk, melyben a hon jövője felett kétségbe eshettünk volna, ha a multak példái nem győznek meg arról: hogy alkotmányos lételünk elnyomása állandó nem maradhat. Nemzeti nyelvünk az iskolák teremeiből s a közügyek teréről egyiránt letiltva lön. A honfiak a közszolgálat teréről leszorítottak, és jövevény idegenek által pótolattak. A hazafiak üldözttettek, javaik elkoboztattak, nagy része törvénytelen bíróságok ítéletei folytán halállal lakolt, vagy külföldre menekült, s azok, kik hon életben maradtak, családaik körében, békés foglalkozásaik közepette sem voltak a bérszolgák nyugtalanításai ellen biztosítva. A nemzetiségeket az egyenjogúság álcás cége alatt egyenlő szolgaságra fűzték. A túlszigázott adók következtében, a különben gazdag ország elszegényedett. Szóval nyolc százados lételünk minden alkotásai felváltak dulva, s maga a föld, mely egysége jeléül a kettős keresztet mutatja cimereiben, és melyen közösen lakunk, több darabra szét-szakítva lön.

Szomoruan leverő képe ez az eltűnt korszaknak, melyre Felséged is kimondá kárhoztatását, midőn nyilvánítani méltóztatott: hogy az erőhatalommali megoldást, országlása s a közállapotok maradandó alapjává tenni nem akarta.

Temes-, Torontál-, Krassó és Bács-Bodrog megyéknek, a sanctio pragmatika, s az ország határainak épen tartását fejedelmi esküvel biztosító koronázási diplomák ellenére, az anyahontól történt jogtalan elszakítása, a gyászos időszak soknemű jogtapodásai, s sérelmei közt a legsajgóbb sebet okozá sziveinkben; mert a honnal közös csapásokon kívül, még a jogtalan elszakítás súlyát külön kelle elviselnünk. Egészséges ép testtől ha-

talommal eltépett, s élettelen testrészt valánk, martalékjai a zsákmányra gyülekezett idegen bureaukriatiának. Elszakadásunk sebe vérzett, és be nem hegedt addig, míg a mult évi december 27-ki k. leirat a visszacsatolást államjogaink alapján életbe nem léptette. Ezen k. leiratot a fenforgó nehézségek megoldására mulhatlanul szükséges elhatározásnak tekintettük.

A mult évi october 20-ki cs. kir. decretum ohajtásainkat ki nem elégíté.

Ezen kir. decretum a századok próbatüzén átment alkotmány helyett ujat octroiroz; az engedményezésnek azonban elvből nem vagyunk barátai, mert eszméjében nem csak az adás, hanem a megfosztás joga is befoglatatik.

A kir. decretum a nemzettest egyetemétől idegen hatóságnak államügyeinkbe befolyást enged, s az alkotmány főbiztosítékának tartott adó- s hadügyet országgyűléseinktől elvonva, az 1790. 10. sarkalatos törvény-nyel ellenkezőleg, idegenek elhatározásai alá adja.

A honi kormányzat élire a jogerejű törvények ellenére nem felelős, collegialis kormányhatóságok állítottak.

A megyei törvényhatóság, alkotmányunk ezen véd-bástyája, teljes épségében nincs helyreállítva.

Alkotmányunkba világosan ütköző ezen intézkedéseknél fogva, az érintett legfelsőbb k. decretumot a létező nehézségeken átvezető hidnak, s a jogok tökéletes helyreállítására előzalognak vehetjük csak.

És dacára ennek a kijelölt tért mégis készséggel elfogadtuk; mert a békés megoldás hivei vagyunk, s utógondolat nélkül buzgóan közreműködni ohajtunk azon téren, mely véleményünk szerint a törvényes, s így biztos alapnak teljes helyreállítására vezethet.

Az átmenetel nehéz munkájának könnyítése végett, Felséged legmagasb szándokában közreműködni készségünket azzal is nyilvánítottuk: hogy megyénket és tisztikarunkat megalakítottuk. Ezen készség után azonban viszont reméljük: hogy a tények és cselekvények jogtalan terére nem fogunk kényszerítettetni.

Meggyőződésünk erős: hogy alkotmányos szabadságunk k. decretumok, rendeletek és nyílt-parancsok által el nem érhetik; mert mind ezek, a magyar államjogban nem ismert tényezők, honi sarkalatos törvényeinkkel, és különösen az 1790: 10. cikkel ellenkeznek. A két oldalú szerződés természetével bíró sanctio prag-

matika, a békekötések, és királyi hitlevelek, s az ezek utolsó kifolyása gyanánt tekinthető, Magyarhon koronás királya által szentesített 1848. évi törvények, alkotmányunk újra fölélesztésének egyedüli szilárd alapját képezik.

Mint egy testben csak egy a lélek, úgy nemzetünk-nél jelenben egy az akarat ezen törvényeknek kiindulási pontul elfogadása iránt. A nemzet egyetemében ezen törvények iránt a lelkesedés minden oldalról ünnepélyesen nyilvánul. Nem mulékony fellobbanás ez, hanem erős meggyőződés, s azon buzgó közreműködés eredménye, mi alkotásukat jellemzé. Ezen törvények a honpolgárok közti válaszfalakat lerontották, a jog és teher egyenlőséget valósították, népképviselőt alapján felelős kormányt hoztak létre, a földet felszabadították, s így méltán újabbkori államjogunk alapját képezik. Ezen törvények elveinek valósitása a nemzetnek legbuzgóbb ohajtásai, legfőbb vágyai közé tartozott mindig, s azon nemzet, mely az emberiség és nemzeti jog alapjain nyugvó törvényeitől elpártolna, a következetlenség és kiskorúság vádját önkezelével aláírná.

Nemzetünk ezen törekvésében felforgató indokokat vagy palástolt utógondolatot nem ismer, hanem szorosán az 1790: 12. cikkéhez ragaszkodik, mely a koronás fejedelem által megerősített törvényeknek egyoldalú megváltoztatását tiltja. Ezt az alkotmányos uton előre haladást zászlójára tűző fejedelem és kormány figyelem nélkül nem hagyhatja.

Felsőes ur! mi hiszszük hogy Felsőgednek a sanctio pragmatika, békekötések és sarkalatos törvények védpaizsa alá helyezett függetlenségünk s alkotmányos életünk visszaállítása iránti legmagasb elhatározása komoly és változhatlanul szilárd; de mivel az országgyűlés s törvényes fejedelem kölcsönös megegyezése nélkül meg nem változtatható 1848. évi törvényes alaphoz mi is szilárdul ragaszkodunk, az ezen alaptól eltérő újabb rendeletek és kormányhatóságok törvényszerű alapját meg nem ismerhetjük. A rólunk nélkülünk kivetett közvetlen és közvetett adónemeket, a katona-ujoncok önhatalmu kiállítását, és törvényalkotási módot sarkalatos jogsértésnek tartjuk; s ezért az 1514: 1, — 1715: 8. — és 1790: 19. törvények szerint az országgyűlésen kívül kivetett, s a hon elleni ellenszegülés és hűtelenség büntetése alatt behajtani tiltott adók behajtásához, a ne talán szükséges katona-ujoncok kiállításához segédkezet nem nyújthatunk, valamint a fenálló törvénykezést jogosnak nem tekinthetjük. Egyedüli fegyverünk a törvény és védpaizsunk az igazság. Ezen védezközeinktől honunk és a közszabadság kára nélkül meg nem válhatunk.

Midőn ezeket hódolatteljes őszinteséggel bevalljuk Felsőged előtt, egy uttal kinyilatkoztatjuk: hogy az átmeneti korszak nehézségeit ismerjük, az őszveütközéseket kikerülni buzgóan ohajtjuk, s a jogfogalomnak a nép közt megzavarására okot nyújtani éppen nem akarunk; ezért az anyagi erő terére nem lépünk, és tényleges akadályokat a dolgok elibe nem gördítünk. Működésünk a jogosság terén azon határig terjed, meddig őszveütközés nélkül terjedhet: mert az újraalkotás nehéz művé-

ben az erőszakoskodást és tulhajtást, a törvény ösvényéről eltéréssel, és túl-engedékenységgel, egyiránt veszelésnek tartjuk. Megyei szerkezetünk függetlenségét azonban csak akkor tekintendjük teljesen biztosítottnak, midőn a megyének törvényhatósági minden joga helyreállítva leend.

Felsőged az october 20-ki diplomában a sanctio pragmatikára, mint elévülhetlen jogerőben fenálló államalap- és házitörvényre hivatkozni, alkotmányos életünk újra életbeléptetése, s megkoronáztatása iránt a nemzetet ismételve biztosítani, s az országgyűlés határnapját kitűzni legkegyelmesebben méltoztatott. Meg annyi jelei ezek azon elhatározásnak, melyet Felsőged az alkotmányos utratérés iránt tanusítani kegyeskedett.

A k. királyi leirat igen bölcsen állítja: hogy béke, kiegyenlítés és kibékítés őszinte viszonzást és jóakaratot s egyenes közremunkálást igényelnek, tartalék gondolat és szenvedély és tulhajtás nélkül.

Ezen legmagasb kinyilatkoztatások alapján lepletlenül s őszintén bevalljuk Felsőged trónja előtt, miképen az 1848. évi jogalaphoz szilárd ragaszkodásunkkal szemben fájdalmasan illette meg kebleinket az: hogy Felsőgednek január 16-ki k. királyi leiratát még mindig a mult évi october 20-ki diploma szelleme lengi át, hogy a felállított ideiglenes kormány intézkedései törvényszerűségének megismerése folyvást követeltetik, míg a megyék eljárásai törvényteleneknek és forradalomra vezetőknek bélyegeztetnek, és végre hogy az 1848. évi törvények jogos alapja kétségbe vonatván, azok életbe léptetésére célzó minden kísérletek anyagi erővel fenyegetés mellett szigoruan tiltatnak.

Mind ezek méltó megilletődésre elég okot nyujtanak Felsőes Ur!

A fenálló különbözések s ellenkezések kutforrását a kiindulási pontok különbözéséből származtatjuk. Arra: hogy a békés megoldás müve könnyítve legyen, egyéb nem kívántatik, mint hogy Felsőged is az 1848-ik évi törvényes alapot kiindulási pontul elfogadja, s az ezen alapon eltökélt haladásáról a nemzetet biztosítsa.

A fejedelmi korona legékesebb gyöngyét a népek bizodalma képezi. Felsőged önmaga kimondá trónja magaslatáról: hogy bizalom bizalmat szül; és történelmünk lapjai bizonyítják: hogy nemzetünk jogérületét becsülő s ebben bizó királyaink várakozásaikban soha sem csalatkoztak.

Fogadja Felsőged hódolatteljes alattvalói nyilatkozatunkat kegyelmesen. Kelt az 1861. évi február 4-én Temesvárott folytatva tartott megye-bizottmányi közgyűlésünkben.

Bethlen Gábor fejedelem végrendelete.

Költ 1629, november 1.

(Közli Tüske Sándor.)

(Folytatás.)

Az én természetem és tanácsom az én hazámhoz ez: hogy valamik egyéb nem lehet benne a török nem-

zettel való edgyességet szenvedhető károkkal is megtartsák, tölle el ne szakagyanak, hanem minden uton módon kedvét keressék.

Tsászár hátom megett legfeljebb egy két Vezért vagy belső agak közül magoknak igaz Fautorokat szerzeszenek, kik által minden jó és veszedelmes állapotoknak végére mehessenek, a gonosz szándékot praeveniálhassák; Tela enim praevisa minus feriunt: a szép szónak nem szokott feje betörni.

A Portán mint viselljék magokat a követek, és a continuus oratorok immár azokkal, kiket én oda jártattam, nagy dolgokat nagy embereknél általok tractáltam, azokat mitsoda methodussal, magoktól de kiváltképen a nekünk adatott irásokból, instructiókból, a kiket illet, és a kiknek incumbál, judicáljátok. Végére mehettek, és ha mi haszonra valót azokban is találhatni, nem árt követni; Sőt a Portára expediált követeknek iratott és continuus Oratoroknak töllem adatott sok rendbeli institutiókkal tölük beszedeni, hogy ha kik közülök megholtak, minden Leveleinkkel edgyütt kikérni maradékoktól igen kívántatik.

Az ország Cancellariussa egy könyben irassa, tartsa olly bátorságos helyen, a honnét elne veszszen; hasonlóképen Római császárokkal és fejedelmekkel traktálni szokott követekkel adni vagy kiszedeni, igen szükséges, (most azt nevetik, a ki olljat előhoz) mert a meglótt dolgokból sokat tanulhat az ember és alkalmas kintsnél is drágább néha. Az én töllem minden Követeknek, Oratoroknak meg volt hagyva, parantsolva, hogy az instructiókat, és nekik írott Leveleket beadgyák megjövelelek után. Cancellariusoknak is delegálva volt, de hogy miket szedtek be, s miket nem, nem tudom, de még beszedeni nem késő.

Ajándékot a Portára nem kevesett küldtem, a mig az ország adóját megengedték; de azt be kezdték küldeni én is megkevesíteltem mind Császárait s mind Vezéreiket; mellyért némelly Vezér eleget is zörgölődött, de a régi szokás mellet nem akarván el menni, az Országot többel terhelni, szép szóval complacáltam őket, jó akarattal jövendő szolgálattal. A Consignatiókból a Követek megmutogathatták, mellyik mikor mennyit vitt; extraordinarie küldött ajándokok sokszor meghaladták a szokás szerént való datumokat, a mint az idő hozta magával, affélékből vehetik ő kegyelmök, mennyi sok fő töréssel, elme fárasztással, számtalan sok expensával sok vigyázással, testem töredelmével vittem én végben a gondviselést, és mint tartottam meg őket az Istennek kegyelméből szent segítségé által országostól.

Tsak az elejitől fogva ide küldetett sok Törökökre mennyit költöttem legyen, a Deákoknál levő Registromokból mehetnek végére, ha kedvek leszen meg értésekhez. Ezeket azért irom és hozom bé, hogy értsék a Török Nemzettel való frigyét, melly igen szükséges legyen megtartani. De azt kedveskedéssel, adománnyal vihetni végbe, nem különben. Én még is azt adom tanátsul, hogy Erdély Országá elne szakagyon tölle, hanem ha vetné el magától a Porta az Országot, kitől ugy tettszék, nem félek, tsak ismét ne adjanak okot reá,

az egy Jenön kívül, melljet én soha nem svadeálok oda adni, különben hanem ha megtartására az Országnak teljeséggel elégtelen lenne; De ugy se adgya soha per manus, hanem először az igaz Haza fia Attjuk fiai által a Portán inditsanak tractát a Fővezér alatt, és a mennyire értékekkel felérik adománnyal igérettel, fizetéssel tentálják, sok realis ratiókkal áltatván, a mellett veszekedés következnek annak elvételéből. Nemzettel való békesség mint bomlanék fel?

Interim a Németekhez felkülgyenek, másfelől arra rendelt elégséges Attyuk fiait, a kik által tudósítsák a felől való Török szándékáról, instálván azon ne hadgya olyan szép véghazát Magyar Országnak, a mig a szegény ország ereje értéke engedte, mind adományokkal, Vitézlő Népeknek tartásával az ideig megtartották; mostan is a Portát próbálták mindennel, de semmit nem fog; vagyon hátra tsak a fegyverhez való nyalás, mellyel az ország megtartására elégtelen: és ha egyéb nem lehetne benne, bonis modis et contentis, jobb keresztény kézben ejteni, mint a benne valók adták volna magukat, hogy sem mint maguk adgyák meg a Törököknek. Ha fel kell pedig küldeni in tali casu nem csak Császárt, hanem Magyar Országi Statusokat is kellek Protestatiókkal Obtestatiókkal élni: melljeket pro futura cautela Conventekben leiratni. Palatinustól, Érsektől, Judex Curiaetól Testimonialis Leveleket venni. De az idő mutat meg mindeneket, minek mint kellessék lenni, szükséges, hogy occasiókkal éllyenek, semmit el ne mulaszszanak.

A Kerestény Fejedelmekkel való jó szomszédtságot, annál inkább frigyét, vagy confoederatiót szükség igen megtartani, ugy hogy ismét semmi ok ne adattassék annak violására; — Ha mit veszedelmekre való igyekezetet értenék ellenek, a Keresténységtől nem méltó eltitkolni, hanem igen meghitt Ayafia által titkon értésekre adni; Sőt ha miben magok veszedelme s károk nélkül nekik segíthetnének, titkon azon legyenek, ugy felelhetnek keresztény Felebaráttjokhoz s Nemzetekhez való Kerestényi indulattjoknak s affectusoknak. — Ha pedig a Német minden okvetetlen velek akar garázdálkodni, mind az megtörtént a mi időnkben és Forgáts Sigmondot reám küldvén, in tali casu minden erejeket edgyüvé hozni az ország Gubernatorának igen szükséges, ideén pedig a hireket nem illik megvetni, sőt minimus etiam hostis non est contemnendus. A Törököt kívántatik éjjel nappal mentül derekabb segittségért sollicitálni: kik ha megigértetnének szükséges a segittséget megvárni, addig az ellenséggel semmit nem próbálni: Mert virtus unita valet. Némettel szembe való viadalt elkerülljetek minden uton, hanem abból kövessék az én hadakozásom módgyát.

Mindeneknek előtte keressenek egy jó alkalmas-sággal való helyet, melly mind natura tali est, megerősítvén élések rakják meg, rakodgyanak bele onnan harczoljanak az ellenséggel; de ha egyéb benne elkerülljék, az Országba ne botsássák ellenségeket, hanem eleibe mennyenek, és az határon kívül vagy széllyében tartóztassák mert, experientia sumus docti, hogy midön orszá-

gunkban botsáttunk ellenségünket, in tali casu romlotunk derekasan, árulásokra, pártütésekre akkor adták némellyek magokat, elejen az alkalmatossággal élvén, abból maguk hantát az olljanok követhetik, holott az Isten kevés idő múlva megszegyenitette. Az igaz Haza Fiai is olyankor vonatnak el a Fejedelmek s Hazájok szolgálattjától; mert látván ellenségek által hogy Hazájokban házokat égettetni, Feleségeket gyermekeket raboltatni, marháikat javokat prédáltatni, nem tudgya, Országá mellé menyen-e? vagy edgyetmás jovain kapdosson.

Az hadakozásban serénység és fegyver kívántatik, szükség azokra gondot viselni idejében az én szerelmes ötsémnek. És a mennyire érkezik az ország vékony jövedelméből, Lovas Gyalogat illendőképpen a Praesidiumokban valók közzül Udvarnál is tartani; nem a mennyire kívántatnék, hanem a mire elérkezik; a nélkül magokat ne hadgyák. Repositumot is amellet tartani, gyűjtögetni, hogy a szükségnek idején legyen mihez nyulniok, ne szorulljanak a költsön koldulásra, jószágoknak zálogban való hányására, mert nincs annál veszedelmesebb állapot, mint akkor költsön keresni.

Lövőszerszámokat akármelly viadalra szerzettem arra nem kellenek költenetek, port is annyit szerzettem a várokban, hogy mezőre is eleget vihetnek ki szükség idején. De mindazonáltal oltalmazzon a nagy kegyelmű Isten Országostól, ne jusson állapotjuk hadakozásra, sött Szent Fiáért vegye őriző szárnyai alá fejenkint őket, Szent Angyali által jártasson tábort körülöttek, hogy semmi veszedelem őket elne borithassa, és ellen-ségi közzül senki nekik ne árthasson.

(Vége következik.)

Levelezések.

Torontálmegye. Nagy-Becskerek 1861. február 14-én. Nálunk is megtörtént az ünnepies átalakulás; — régen ohajtott s forró kebellet várt szeretett főispánunk vezénylete alatt, megtörtént a tisztujítás is — sokszor voksra került — mert annyi hiv polgár s derék hazafi közül nehéz volt a választás, nép választotta kedveltjeit; „nép szava isten szava.“

Több ezer környékbeli volt városunkban a főispáni díszes bevonulás alkalmával, melynek mássa a honban nem igen találtatott, de azért nem hullámozott töltött fegyverekkel a rend- és csendörök csapatja utcáinkon, sőt őket látni sem lehetett, mindössze is egy pár constabler végezte ezek kötelelességit, és mégis semmi zavar, vagy öszvekokcanás az egész ünnepély alatt nem történt.

Ez alkalomra a megyében szétszórt, s mintegy 60 volt honvédtiszt február 4-én Rákóczy Zsigmond ezredes ur lakásán öszvesereglett, kiket is midőn tisztelt ezredes ur szokott becsületes magyar vendégszeretettel fogadott volna, felszólítá: hogy más megyék példajaként mi is a számos csatákban elnyomorodott, sebesült s ápolást nélkülöző honvédek könyei letörlése végett egyeletet alakitanánk, — s indítványozó ezredes ur azon-

nal elnöknek, Bunyevác Károly segédnek, Menczer Rezső pénztárnoknak, s két helybeli honvédtárs ülnököknek kinevezettek s határozatott: hogy a megye különböző részeiben lakozó 10 honvédtárs, aláírási ivenkel ellátva, a megye minden tisztbjeit s egyes községeit segedelemadásra fölszólítsák, s a befolyandó pénzről minden hónapban, az aláírási iv visszarekesztése mellett jelentést tegyenek; tiszt. Berecz Imre tábori lelkészünknek pedig meghagytuk, hogy a Delejtű szerkesztőségét oda felkérje, miszerint lapjaiban évi számódásainkat bevenni sziveskednék. *)

Ugyan ez alkalommal elhatároztuk egy küldöttség által szeretett főispánunkat megtisztelni, mely tisztelgés másnap meg is történt.

Estve az egész honvédegyelet a helybeli casinóban lakomát tartott, hol ékes felköszöntéseikkel magokat t. Murgu, n. t. Berecz Imre tábori lelkészeink és Incze Sándor honvédtársunk különösen kitüntették; — lakománkban résztvett Reményi Ede honfitársunk szives volt bennünket ez alkalommal csudaszerű hegedűjével mulattatni, kinek is felszólítására, néhai Petőfy Sándor emlékoszlopára, a honvédektől s vendégektől mintegy 400 ujforint gyült öszve.

Az öszves ünnepélyek alkalmával három alig szót érdemlő tűz támadt, mely azonban több agg Sybillának jóslatra adott alkalmat

A városi tisztujítás is most kezdi előkészületeit t. Gyertyánffy János ur, mint kinevezett tárnoki biztos előülése alatt, erről majd máskor többet.

A honért elhunyt, s a helybeli rom. kath. sirkertben porló néhai Szemere György honvéd őrnagy sirmelike fölállítására is, városunkban most nyitottuk meg az aláírást.

Beliczay Sándor,

volt honvéd.

Torontálból. A megyei tisztujítás eredménye a következő: első alispánnak Rónay Móríc tulnyomó szótöbbséggel, másodiknak Nikolics Sándor lön egyhangulag megválasztva. Főjegyző lett Virányi József, első aljegyző Joannovits Péter, második Botka Lajos. Főügyésznek kikiáltatott igen derék volt országgyűlési követünk s városunk hajdani birája: Hadzsics Lázár. A főbirói cím eltöröltetett, minthogy Torontálmegye 392ezer lakosával 15 kerületre van felosztva, és a szbiráknak egy a kötelelességük, egy a teendőjük; így elhatározatott hogy egy cím és fizetésök legyen. Ma megválasztattak szbiráknak a becskerei kerületbe, egyhangulag Rákóczi Parcsetch Hugo — Kikindára: Hertelendi József. Kanizsára: Tanazevits Péter. Bessenyőre: Rácz János. N.-Szt.-Miklósra egyhangulag, Bócz János. Perjámosra: Ströbl Ferenc. Billétre: Vogel István. Módosra: Gyertyánffy Zsigmond. Zichydorfra: Lászlóffy Simon. Becsére: Hadfy Döme. Sz. Györgyre: Bibits N. Párdányba: Filkovich Boldizsár. Tordára: Ferenczy János és a zombolyi (Hatzfeld) járásba: Vuchetich György.

*) Kedves kötelelességünknek tartandjuk. (Szerk.)

T Á R C A.

A két fivér.

Eredeti beszély.

Irta Csepei Árpád.

(Folytatás.)

Ugy úgy őrmester ur! már most ön láthatja hogy ezen lépésem elkerülhetlen, s ha ön el nem fogadja kezemet, akkor elfogja azt a rabbilincs, mert tudja meg, hogy a bünt a büntetés szigorú keze rögtön követi, s ha ezen lépésem ki nem ragad a törvény kezéből, akkor nem marad fel számomra egyéb mint a világban bujdosni, elég nagy úgy is, hogy egy szegény legény megéljen benne!

Hej Balkányi urfi! engem úgy se, így én sem szólhatok többet, meggyőződéselem és családjá iránti mély tiszteletből tettem azt, mit kötelességemnek is tartottam, önt e cifra nyomorúsággal tölt pályától megóvni; de legyen meg a sors balvégzete, itten kitérésről szó sem lehet, s így ön ez órától fogva Würtemberg huszár! s ezzel az örömeiben könnyező Endrének kezébe csapván, némán ivák ki az áldomás keserű cseppjeit, mintegy pecsétlésül, önkénytelen csattanván el ajkaikon az eljegyzés gyász jóslatu csókja.

Történetünkre vonatkozólag legyen most elég tudnunk azt, hogy ő katona lett. Hogy mi okok vezették e lépésre s mi elszánással tette azt, már tudjuk; de vessünk egy futó pillanatot azokra is, kik beszélyünkben nem éppen mellékes szerepet játszanak.

Azon kainszerű tett után, némitő borzadályal futottak a vésez hangokra Ószödfalvyék a gyászos tett helyére. Gyors segély után sikerült a megboszlult szerelmeseket magokhoz ébreszteni. Tihamér a lugos oltalma által csak szédítő, s nem halálos zuzást kapott. Irene a borzasztó tett láttára ájult el, szivszorulása azonban nem csekély mérvben enyhült, midőn látta, hogy kedvesét a szülei karok segélyével saját hintójokban látta melléje ülni . . . Ószödfalvyék lakukba érve, első gondjuk volt kedves betegeiket gyöngéd ápolásuk alá venni, mely különösen az édes anyáknál oly kifáradhatlan erővel van párosítva . . .

Irene pár nap alatt szerepet cserélt, s az érdekes betegből gyöngéd ápolónő lett. Egészsége szemlátomást javult, de egyszersmind javult azé is, kinek drága életéért oly féltékeny volt, s kinek ily kedves és rokonszenví ápolás üdítőleg hatott lázas érzékeire . . . Irene éj-napot virasztott Tihamér ágya mellett, halvány arcán gyöngé pir vonáát rózsafátyolát, azon boldog önérzetében a szivnek, melyet édesen fájó kötelesség teljesítésénél érezzük. A nem csekély vérvesztés még érdekesebb arcot kölcsönözött az a nélkül is halvány ifjunak. Sokszor gyöngéden mosolygva szorítá szívéhez a kis éber gondviselő hőszinü kezecskéket, mintegy vigasztalni igyekeztvén annak birtokosnéját betegsége javulásáról. Ha egyedül ketten maradtak, Irene mint őrző angyal simítá el a szép domboru alabástrom homlokról a rendetlen gyűrűben hevenyésző hajfürtöket, mit a beteg elragadó szerelmében, mint egy hálajelül vont forró ajkához . . .

Tihamér a gondos ápolás alatt egészen felüdült. Örökös háláérzetével bucsuzott el Irene s annak méljen tisztelt szüleitől. Szép reményei teljesedésén álmódozva, mondott Isten hozzád-ot a komor iskolai falaknak, és tanulóbajtársainak, melyben ifju gyermek éveit mint mosolygó rózsafelhő vonultak el költői szeme előtt, s kiknek körében oly szép patriar-

chalis életet élvezett. Dobogó szívvvel hagyá el a várost, mely boldog, de egy kitörölhetlen véres emlékkel is, fészkelte magát szívébe.

Évek mulva mint célt nyert ifju röpiült a fővárosból az oly régen nélkülözött szülei karok közé. Tökéletes kiképezését a vasszorgalom nemével tette sajátjává. Műveltsége által nyeré meg, hogy minden magasabb körökben és tudós egyének társaságában othonossá vált, önalkalmazás és szelid erkölcsi által minden oldalról a legszebb elismerést, gyöngéd előszeretetet aratta.

Ez nem is lett következhető hatás nélkül; rövid idők elfolyta után a megyei gyűléseken oly rangban látjuk őt elragadó szónoklatával hatni, mely sokkal tapasztaltabb koruaknak is dicséretére válhatott volna. Egy rövid boldog év után Tihamér, hiv barátok s áldást kívánó szívek kíséretében, esküvőre vezeté boldog menyasszonyát. A város és vidék legzebb teremtvényét b. Ószödfalvy Irenét! . . . Költői hajlama többé nem lázítá célt ért szívet. Nyugodni tette koszoruzott lantját, melyet az igazság pallosával cserélt föl. Miért is fellengzett volna tovább képzelgő szenvedelme a költészet egén, midőn annak viszhangja csak fájó szívektől nyerheti halhatlan bájzenéjét? . . . Szíve föltalálá azon érhetlennek vélt tárgyat, melynek élvezetében, végetlennek tetszett akéjmámora. Melyért annyiszor panaszkodt lantja, birtokában volt a költő jutalomnak a legszebb pályabérnek . . .

IV.

Beszélyünk szintere más vidékre változik. Ki ne ősmerné, vagy hallott volna olvasóink közül valamit a híres hortobágyi pusztáról? . . . A magyar Sahara ez, kicsinyített hasonlatban. Barna arcu marokkóiak helyett szilaj csikósok, a puszták edzett fiai kergetik szélvészszel versenyző lovaikon a homokfelleget verő ménes és nyájak egyes farkait. Utazó tevékből álló karavánok helyett, gulya vagy egy nagy fehér foltként vonuló juhnyáj, népesíti az itt ott zöldelő lapályokat és dombos homok buckákat. Hűsítő források helyett mérföldekre eső csárdák enyhíték savanyu lörével néha a szegény legény és pásztorok szomjuságát; kik szokszor azokban egy dudaszó mellett is ugy elmulatnak . . .

Utunk a többi között egy csárda mellett visz el, nem leend érdektelen betekintnünk; utazónak, ily sivar pusztaság közepett úgy is jól esik néha emberi társaságba vegyülni . . .

(Folytatás következik.)

Heti szemle.

— A pesti szerb ifjak a debreceni ref. collegiumi ifjuságnak hozzájuk intézet Tököllyi ünnepélyre meghívó levelére lelkes választ küldöttek, melynek végpontja: „A dja isten, hogy a két testvérem nem zet gyermekeit a szeretet öröklétartó kapcsai kössék össze!” hogy teljesüljön, minden magyar ember őszintén óhajtja.

— Lippán február 8-án Csiky Lajos ujonnan választott megyei főszolgabíró magyarok, oláhok, szerbek, németek a háromszinü magyar zászló alatt egyesülve fáklyás zenével tisztelték meg s emlékül ama nemzeti lobogó a megtiszteltnek ajándékozá, ki azt kezében tartva, meleg szavakkal köszöné meg kerületének bizalmát.

— A „Kol. Közl.” írja, hogy Erdély néhány helysége-

gének lakói nyilvánították, miként magyar szomszédaikkal véd- s dac-szövetséget kívánnak kötni minden nemzetségek egymás elleni feluszítása ellen. E végből kölcsönösen irásban kötelezik magokat egymás irányában. A románok késznek nyilatkoznak a magyarokkal minden tekintetben kezét fogni, és e nyilatkozatukat sajtó útján közlendik.

— Az aradi temetőben az 1849. február 8-án elesett honvédek tiszteletére tartott és lapunk mult számában is közölt ünnepélyt az „Ar. Ztg.“ még azon tény fölemlítésével egészíti ki, hogy ez alkalommal az összesereglett honvédek és a közönség nagyrésze az ugyan-e gyásznapon elhult szerbek sírját is meglátogatták, s koszorúkkal és nemzeti zászlóval diszitve azt, ezen bajnokok lelki üdvéért is imádkoztak.

— A „Fremdenblatt“ tudni akarja, hogy Rajaesics patriarkának közelebb kifejtett nézetei illető helyen tekintetbe vétettek és így még a magyar országgyűlés megnyitása előtt egy szerb nemzeti gyűlés fog tartatni, melyben a néptől választott követek tanácskozni fognak a szerb ügyek rendezése felett.

— A fővárosunkban időzött Dunlop Sándor angol követségi titkár Bécsbe ment, de néhány nap mulva, mint a „Fort.“ írja, állandó lakását Pestre teendi át.

— Petőfiről. A „V. U.“ az utóbbi hónapokban sok levelet közölt, melyek ha nem is teljes hitelességgel; de összevágó vélelmek által teljes valószínűséggel megállapították Petőfi Sándornak az 1849-ki segesvári csatában történt elvesztését. Több levél iparkodott bizonyítani azt is, hogy a nagy költő még e csata után és pedig évek mulva is látatott. Ezek közt legnagyobb figyelmet keltett Kapli Lajos, kis-babothi (Győrmegeye) ref. lelkész levele, mely szerint Petőfi Sándor 1851-ben egy éjet a nevezett lelkész urnál töltött s töle Győrbe utazott volna. Bármennyire hihetővé igyeckszik is tenni, különféle bizonyító körülményekre hivatkozva, a t. lelkész ur, Petőfinek nálavoltát, mi azon véleményben vagyunk, hogy bizonyosan valami, még most tán kifürkészhetlen tévedésen alapulhat hite, s inkább vagyunk hajlandók — a tömérdek alapos gyanítás folytán — Petőfit a segesvári csata óta holtak tartani!

— Hamvazó szerdán este a pestmegyei honvédségélyző bizottmány, alaptökéje szaporítására szavallati és zenészi műversenyt rendezett. Mindenek előtt elismeréssel kell szólnunk a színház igazgatóságáról, mely ez estére a színházat nagy készséggel átengedé, s a szinpad mindazon előkelő tagjairól, kik a műversenyi előadást igazán érdekessé tevék. A színház ünnepiesen ki volt világítva, s a nézőtér minden helye a szorongásig megtelt. Midőn Damjanics tábornok özvegye egy pár gyászruhás hölgy kíséretében egyik páholyban megjelent, a földszint közönsége által zajos éljenekkel üdvözöltetett. A hallgatóság magatartása az egész estén át lelkesült, de egyszerű mind komoly is volt, mint illett oly ünnepélyhez, mely a honvédek emlékére volt szentelve. Ugy halljuk, hogy a tiszta jövedelem több mint 1500 fttal fogja gyarapítani a honvédségélyzési alaptökét.

— Most jelent meg Szegeden: „7 hét Josefstadtban.“ Átélté és irta Kempelen Győző. A munkát melynek ára 1 ft. 50 kr., érdeklé fogják olvasni azok, kik midőn az absolutismus Bach-analiákat ült hazánkban, amannak áldozatjait rokonszenvékkel kísérték.

— Rákosi László három dlt irt: Kárpátoktól Adriáig, cím alatt. Kapható vagy megrendelhető a szerzőnél Pesten, Magyarutca 7. sz. vagy Lauffer és Stolp könyvkereskedésében. Ara 10 kr.

— A Bukarestben tartózkodó magyar menekültek közül csak 11-én tértek vissza hazájukba, 150—160-an Törökországba mentek.

— Szegeden ugyancsak ügyes tolvajok lehetnek! A mult hét egyik éjjelen a vár melletti mázsaházból a 700 és néhány fontot nyomó rézmázsakörtét ellopták. Hát a nagy harangot a toronyból nem lopnák-e le?

— A turopolyai grófság Nagy-Goricán történt választása akkép ütött ki, hogy ha a 48-ki turopolyai gróf Josipovich Dániel a ráesett választást el nem fogadná: helyette Modich László fogna megválasztatni.

— A párisiak annyira bele szerettek a szép magyar viseletbe, hogy azt bálokon férfiak és nők nagy előszeretettel viselik. — Férfiaknál nem csak átilát, de szűk magyar nadrágot is láthatni, s a különben is keeses párisi nők a magyar öltözetben még szebbeknek találják magukat.

— Kőváry Lászlótól ily című érdekes munka jelent meg: „A magyar családi és közéleti viseletek és szokások a nemzeti fejedelmek korából.“ Ara 2 ft.

— Pfeifer Ferdinand pesti könyvtáros előfizetést nyit ily című vállalatra: „Képesortozatok hazánk multjából“. Az első csoportozatot a Rákóczy család arcképei; a másodikat a haza függetlenségéért elvérzett ama négy vértanu arcképe fogja tenni, kiknek nevei Zrinyi, Nádasdy, Frangepán és Tattenbach; a harmadikat a Hunyady család arcképei. Ily tárgyak bármely nemzet Partheonjában első helyet érdemlenek. E vállalat első lapja legfeljebb március 15-én, a második lap april 15-én a harmadik lap pedig május 15-én bizonyosan fog a t. c. közönség kezébe juttatni. Az előfizetési iverk februárhó végig beküldendők. Előfizetési föltételek mind a három lapra 5 ft. e. é., egy lapra külön 2 ft. Bolti ára egy egy lapnak három forint leend.

— A nemrég csehországi internálásából kiszabadult Sárosy Gyula költő vezérlete alatt március 2-ától kezdve új lap fog megjelenni „Trombita“ cím alatt Sarkady István szerkesztése mellett. Programjába e lap az ismeretek, a tudomány és szépirodalom körét fogja bevenni, és a hazai valamint külföldi érdekeket szabadelvű irányban tárgyalni. Előfizetési ár: Félévre 4 ft., évnegyedre 2 ft. Az előfizetési pénzek februárhó folytán Pestre Boldini Robert kiadó-tulajdonoshoz utasítandók.

* Az megyék nem rég választott szolgabirái a maguk járásában mindenütt nagy örömmel fogadtatnak. Így Tormássy Mihály, új-aradi szolgabirónak Uj-Aradról egy banderium ment elejébe, Német-Ságh-ig (Dreisnitz); a mezőváros határán egy nagy nemzeti zászlót adtak át neki, melyet megragadva, lóra ült, és így bezonulva, lórl foglalta el szolgabirói székét.

Nyilatkozat és felhívás.*)

„Szerelem álmai“ című hét kötetes szépirodalmi munkámra az előfizetést közbejött akadályok miatt kénytelen vagyok meghosszabbítani. Tisztelettel kérem ivtartóimat, hogy az előfizetéseket s illetőleg a megrendeléseket március 15-ig nevem alatt Lippára vagy Bettelheim testvérekhez Aradra küldeni sziveskedjenek annál is inkább, mert azontul csak bolti áron fogadtatnak el a megrendelések. Helyben előfizethetni e lapok szerkesztőségénél és Uhrmann Márton ur műkereskedésében.

Ára füzve 1 ft.; diszkötésben 1 ft. 80 kr., bolti ára 2 ft. 50 kr.

Minden tiz példány után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedendem.

Temesvár 1861-ki február közepén.

Kozenkay Honffy Géza.

*) A hazai lapok t. szerkesztői kéretnek e cikk átvételére.

Temesvári ujdonságok.

* **Asboth Lajos** volt honvédtábornok f. hó 15-én Lugosról mint fogoly hozatott zsandárok és dsidások kíséretében Temesvárra, a honnan állítólag Józsefstadtba küldett az esti vonattal. Elfogatásának oka még nem jött tudomásunkra.

* A temesmegyei bizottmány által kinevezett követválasztási központi választmány tegnapi ülést Murányi Ignác alispán elnöklete alatt, mely alkalommal a megyének 8 választó kerületeibe a követválasztási albizottmányok nevezettek ki. Tagjai következők: Orczyfalvi kerület: Varga Ferenc, Vörös Antal, Janku István. Uj-Aradi kerület: Varga Ignác, Kalmár Lajos, Kakujai József. Lippai kerület: Desko Ignác, Pottyondy Ferenc, Kövér Ignác. Rékási kerület: Podhorányi József, Mihailovits budinci lelkész, Berczik János. Rittbergi kerület: Jeszenszky Ferenc, Georgiu N., kádári pap, Molitoris Pál. Csakovai kerület: Kálóczy Kálm., Tabakovics Bazil, Kovács József. Moravicai kerület: Lazarevics Bazil, Nyéki Albert, Weise Sándor. Kis-Becskereki kerület: Mihajlovits József, Wettstein Elek, Kiss Gusztáv. A harmadik helyen nevezett egyén minden kerületben egyszersmind tollvivő.

* Szombaton vette át Temesmegye a temesvári Kreisbehörde iratait. Az itteni helytartóság levéltára vasuton 16 vagonon Budára szállított. Különböző némely régi hatóság részéről nem a legnagyobb előzékenységet lehet tapasztalni az alkotmányos hatóságok iránt. A megye második alispánja az új megye házában nem tudott még két szobát sem nyerni, hogy feleket fogadhasson, vagy hivataloskodhasson, hanem a Landesgericht által az Oberlandesgerichthez utasított, mely megint Bécsben a ministeriumnál kérdést intézni akar. Hát azon kívül nem lesz-e még európai congressusra is szükség?

* Hir szerint az itteni cs. kir. pénzügyi igazgatósághoz oly rendelet jött Bécsből, mely a cs. k. adóhivataloknak tiltja, hogy a megyei hatóságnak bár mily pénztárt vagy öszveget átadjanak. 1848-ban megéltük, hogy I. Ferdinand császár háborút viselt V. Ferdinand királlyal; ma ugyan egy országban kétféle hatóságokat látunk, melyek külön irányt képviselnek, és így egymással valóságos harcban állanak.

* A temesvári takarékpénztár a Széchenyi Istvának Pesten állítandó ércszoborra 400 forintot küldött. Ezen hazafias célra a lapok szerkesztője is egy aláírási ívvel tisztelt meg a magyar akadémia elnöke által, a miért is készségünket nyilatkoztatjuk ki, bár mi csekély adakozás elfogadására, mely az akadémia igazgató tanácsának abbéli végzését létesíteni elősegíti, hogy nagy hazánkra szobra a Dunaparton, teremő szellemének nagyszerű eredményei közepette emelkedjék. A tisztelt közönség, mely midőn a magyar akadémia palotájára, és alaptökéjére, 15,000 forinttal rakta meg aláírási íveinket, aránylag a most említett célra is fog adakozni szokott hazafias érzelmében, és mi a begyülemző öszvegeket f. é. március végeig az illető helyre fogjuk beküldeni.

* Temesvár várának erődítése és körülvevőkelése halad, és e célra oly szorgalommal folynak a munkálatok, hogy még fáklavilágnál is rakják le a sáncoknál az erdőből hozott gyönyörű fatörzseket. A Győri Közlönynek abbéli közleménye, mintha várunk és környéke ostromállapot alá volna helyezve, el van hamarkodva, és a polgári hatóságok működése legkevésbé sem szorított meg eddig.

* A múlt héten a politikai élet árjai több ízben hol apadtak, hol megint reményeink vonzereje által magasra emelkedtek. Hazánk autoromiája, alkotmánya és békéje hozatott kérdésbe a Gesamtmonarchie és verstärkte Reichsrath emberei, az absolutismus és anarchia szelleme által. Temesvár nyilvános helyei valóságos barometerül szolgálnak közállapo-

taink megítélésére. A meddig a szabadság barátai joggal örülhetnek, azoknak ellenlábásait még lámpással is alig lehetne feltalálni, mert bizonyos emberek mint az ördög a szentelt víztől irtóznak a szabad népek örömjajától, és pezsgő élete nyilatkozataitól, és elmerülnek mint a halak, midőn viharos idő közeledtét érzik. De bizony előbukannak megint a köcsög kalapok, a vatermörderek, pápaszemek és a kimondhatlan jellemű képek, melyeket egy kis fordulatot merészelnék kimagyarázni a hirlapok sokszinű közleményeiből. Meghiszem, hogy sokan vannak köztük, kik sokért nem adnák, ha két héttel előbb tudnák mindig, mi fog történni; így legalább nem kompromittálnák magukat annyiszor. Miután azonban senki sincs a világon, kitől e jós tehetséget eltanulhatnak, helyette azon tanácsal szolgálunk nekik mi, kik minden igaz meggyőződést tisztelünk: „legyetek következetesek, és iparkodjatok politikai becsületességre szert tenni, mert attól még az ellenség sem tagadhatja meg elismerését.“

* Az eddigelé hivataloskodott cs. kir. udvari tanácsos Martina Vencel kérdést tett a magyar helytartóságnál Budán, mi sorsra jusson a Temesvári Zeitung, és a maga részéről ajánlotta, hogy miután a lap igen jövedelmező (?) legalább is f. é. március végeig folytattassék. A nevezett lap szerkesztője 1800 forintot húzott az álladalomtól, és még azon kívül 700 forintot mint személyes jövedéket (Personal Zulaget); levelezésekre mintegy 4—700 forintot számított fel. Hát az álladalmi nyomdával mi történik, mely csak azért állítattott fel, hogy a hivatalos hirlapot, meg a tömérdek régi rendszerbeli nyomtatványokat nyomassa?

* Szabó József, egykor temesvári, most aradi színházigazgató, Strampfer itteni színházigazgatóval abban egyezkedett, hogy husvét után magyar színészársaságot fognak felléptetni színpadunkon.

* Vasárnap február 17-én a városi rodoufé-terembe Dekner Sarolta k. a. hangversenye szép számú közönséget csodított össze. A kisasszonyt, mint hegedű-művésznőt már igen szép hír előzte meg, mert hazánk több városában, nevezetesen Pesten kitünő sikerrel adott már művészi képzettségéről bizonyosságot. Dekner k. a. ki mellesleg mondva lugosi születésű és így kétszeresen volt jóakaró érdekünk tárgya, következő darabokat játszott el: 1) Fantasia Hongroise, Ridley Kohnetől. 2) Ábránd (concert fantasia) Allard Delphintől. 3) Eljen a magyar, csárdás Ridley Kohnetől. 4) Szózat, és (közkívánatra) Rákóczy induló. 5) A velencei carneval. Minden egyes darabja a közönséget élénk tapsokra és kihívásokra ragadta, és az elismerés ezen jelei valóban meg voltak érdemelve. Mi Dekner Saroltában oly fejlődő művészi tehetséget látunk, mely Milanollo és más nőművészek sorába állván, hazai zeneművészeink számát nem csak szaporítani fogja, hanem azok világára diszt is árasztand. Előadásában a jellemzetest félre nem lehet ismerni, és midőn a legnehezebb concepiót játsza, azt tökéletes nyugalommal teszi, és sem arkifejezésével sem mozdulataival kívánja feltüntetni, hogy nehezet játszik. A velencei carneval kevesebb erővel, és kifejezéssel volt ugyan előadva, mint azt Reményitől szoktuk hallani, de hogy Dekner k. a. Reményi után oly nagy tetszést tudott aratni, különösen méltánylandó körülmény. A többi előadott darabok csengő tisztasággal és mélabus hanghordozással esengették be magokat a hallgatók lelkeibe. A hangverseny többi részleteit képezték a Lanus k. a. által szavalt Schillerféle költemény: „Die Kindesmörderin“; és Maschek Emilia k. a. által énekelt három dal, t. i. „Azt gondolom az ég borus“ Egressi Bénitől; „Die schönsten Augen“ Stiggelitől, és „Ördög Robert“-ből a kegyelmi ária. Mindketten gyakran hivattak, és Stiggeli dalának ismétlését a közönség nagy élénkséggel kívánta.

H I R D E T É S E K

H i r d e t m é n y.

(11. sz.)

(2—2)

A választók összeírása végett kiküldött városi központi bizottmány részéről ezennel közhírré tétetik, hogy miután a nm. m. kir. helytartótanács f. e. január 23-án, 603 sz. a. kelt rendeletével ezen sz. kir. város ujonti szervezése legfelsőbb felhatalmazás következtében úgy mint az országgyűlésnek f. e. aprilhó 2-án leendő megnyitása is az 1847/48-ki V. t. cikk alapján elhatároztatott, és nem csak e célból, hanem a városi hatóság újabb szervezése ötletéből is szükséges intézkedések köztiszteletben álló ügyvéd, s házbirtokos Stokinger Móric vezérlete alatt, a m. hó 30-án tartott közgyülekezet részéről immár megtétettek, az ez alkalommal kinevezett központi bizottmány a fennidézett t. cikk 12. §. értelmében, a választók összeírása végett a felügyelete alatt lévő valamennyi választói kerületekre nézve egy egy albizottmányt, mely a pótló egyénekkel együtt 6 tagból álland, kinevezett, és mindegyikhez egy egy tagot maga kebeléből u. m. a belvárosban a városház teremében Krayer József, Gyárkúlvárosban a városházán Stojanovits P. A. német részen a rom. kath. iskolaháznál Joannovits István, a román részen Stigelbauer féle házban Hönig Ferenc Károly, józsefkúlvárosban Simonyi Imre, s végül ó-majorokban Szenek féle házban Klier József urakat felügyelő elnökül kiküldvén, ezen összeírási eljárás kezdetül f. hó 6-át s a reá következő napokat reggeli 9—12 óráig, és délutáni 3—6 óráig tűzte ki.

Ennél fogva valamennyi bennszületett, vagy bekebelezett lakosa ezen sz. kir. városnak, ki szintugy az országgyűlési követválasztásra az 1847/48-ki V. t. cikk mint a városi tisztújításra ugyan azon évi XXIII. törv. cikkében gyökerező választó jogát törvényesen gyakorolni kívánja, ezennel fölszólittatik, miszerint azon albizottmány előtt, melynek kerületében lakása vagyon, f. hó 6-ától kezdve, 14 nap alatt a fentérintett célokra annál bizonyosabban magát jelenteni, és a választók névlajstromába beiratni siessen, minthogy különben ezen határnap elmúltával az ezentul tett bejelentés tekintet alá többé nem jöhet, és kiki ily mulasztás következményét csak ön magának tulajdonithatná.

Kelt Temesvárott februárhó 2-án 1861.

A központi városi bizottmány meghagyásából

Urbányi Lőrinc m. p.

Hirdetmény.

Boldogult Lóczy Lóczy Zsigmond ur hagyatékához tartozó 1854, 1856., 1857., 1858., 1859., 1860-iki évekről termelt borok, öszvesen mintegy 1200 akó, f. hó 14-én Paulison a helyszínén tartandó nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Rósa Ferdinand,

mint megyeileg kinevezett árvagondnok.

Egger arany- és régiség kereskedése

Dorottya-utca 11 sz. Pesten,

ajánlja a m. nemesség és t. c. közönségnek régiségek és műtárgyakból álló nagy választéku raktárát, legfőképen pedig oly keresetté vált uri- és hölgyöveit, mentelánok, forgók, csattok, párták, kardok, stb., ugmint

tökéletes diszkellekeit

ünnepély és diszruházatokra, 300 egész 3000 forintig, ugmint minden ország és korbelti pénzek. — Minthogy alovrt saját gyárral bir, és már évek óta ezen szakban kizárólag foglalkozott, e szerint képes minden régi modorbani utánzásokra szóló megrendeléseket elvállalni, és azokat leggyorsabban és legpontosabban eszközölhetni.

EGGER. D.

Mind ilynemű tárgyak ugyanott a legjobb áron vétetnek meg.

11 sz.

Minden nemű

1—3

egészen friss és csirázó képességű
mezei főzelék-és virág-

m a g v a k

legjobb minőségben, épen most érkeztek, és a tavaszi idényen át kaphatók

Rieger Albert

fűszer, és vetemény magvak „a fekete medvéhez“ címzett kereskedésében, a belváros, káptalani tér, Nikolits-féle házban.

12 sz.

Hirdetmény.

1—3

A Kovásznán Brassó mellett lévő „Transylvania művasbányásság“ tervrajzait és értesítvényét kibocsátotta, és kaphatók ezek magyar, német és román nyelven az alulirtnál ingyen.

Krayer József.

Jegyzői segéd kerestetik

Merzifalvára, ki a német és főleg a magyar nyelvben járatos. Tudakozhatni Merzifalván a jegyzői hivatalban vagy a lapok szerkesztőségénél.